

te, et mele oppitumne aegsaste fundma,
mis sandid, w̄esed, w̄etimad, sū-allu-
sed ja paitusēd meie olleme, ehk siis ei ol-
leks fatta ühtegi. Jesus anna nou! Rah-
was wotke nou wasto! Tō on siis
tehud, ja meile tulles siis rahho keiki-
piddi.

Gesse Aaasta Wosist.

Et willi nūd jo monne aasta járres-
tikko nenda on appardand, et mitmes
paikas ful sedda on sanud funda, nen-
da et sedda endist asia milja polest en-
nam ei olnud; ehk wahhest jouab ma-
ilm öhto pole. Meie Ðnnisteggia ðrra-
gaan meid siis keik ülles, ja walmista-
ja temma tullemisse járrele

Terivisest ja Haigusest.

Rui se as i meil on, et keikis v ifus,
kus olleme ehk ligume, ikka meie meel
kiib omma Ðnnisteggia peale siis on se
ükskeik, ellama ehk surrema, haige maas-
seisma ehk terve ollema ja tōdd tegge-
ma. Rui agga sedda ðnnist luggu ep-
olle innimesse jures, siis on hādda ful;
woðras on ta Jesusest; ja sepārrast
on ta keige onnia ello aia surma kurtus-
se pārrast fullase pōlwes. Gesugune
waene ei woi üksi seistes rōmus olla, keik
paitud tullewad siis ta mele, need kip-
puwad temma peale ja pūawad tedda
ðrralāmmatada. Olgo se siis mete nou:
Rui same haigeks, siis tahhame iggo-
felle arsti jure miina, kes ihho
woib parrandada, ja kui sur
jouab, ka and

Ó T E

Ter